

Kniha Daniel – číslo dvadsaťsedem

Další tajný sen

Jeff Pippenger

2023-12-22

Nabuchodonozorov druhý sen označuje „čas konca“, keď sú dve triedy uctievačov povolané prísť a skúmať „rozmnoženie poznania“, ktoré bolo odpečatené v roku 1798. Daniel je potom zároveň označený aj ako Baltazár, čím je stotožnený s Božím zmluvným ľudom, lebo zmena mena prorocky označuje zmluvný vzťah. Nabuchodonozor uznal, že Daniel mal prítomnosť Svätého Ducha, a na základe svojej predchádzajúcej skúsenosti s Danielom sa domnieval, že „nijaké tajomstvo“ nebude Daniela znepokojovať, ale tajomstvo tohto sna Daniela znepokojilo.

Ó Beltešaccar, náčelník veštcov, pretože viem, že je v tebe duch svätých bohov a nijaké tajomstvo ťa neznepokojuje, povedz mi videnia môjho sna, ktorý som videl, i jeho výklad. Toto boli videnia mojej hlavy na mojom lôžku: Videl som, a hľa, strom uprostred zeme a jeho výška bola veľká. Strom rástol a zosilnel, a jeho výška siahala až do neba a bolo ho vidieť až na koniec celej zeme. Jeho lístie bolo krásne a jeho ovocie bolo mnoho, a bolo na ňom jedla pre všetkých; poľná zver mala pod ním tieň a nebeské vtáctvo bývalo na jeho vetvách, a živilo sa z neho každé telo. Videl som vo videniach svojej hlavy na svojom lôžku, a hľa, bdely a svätý zostúpil z neba. Volal mocným hlasom a povedal takto: Zotnite strom a osekajte jeho vetvy, straste jeho lístie a rozsypte jeho ovocie; nech zver odíde spod neho a vtáctvo z jeho vetiev. Avšak peň jeho koreňov ponechajte v zemi, a to i s okovami zo železa a medi, v nežnej poľnej tráve; nech ho zmáča nebeská rosa a nech má svoj podiel so zverou v tráve zeme. Jeho srdce nech sa zmení z ľudského a nech sa mu dá srdce zvieracie; a nech prejde ponad neho sedem časov. Táto vec je podľa rozhodnutia bdelych a táto žiadosť podľa slova svätých, aby živí poznali, že Najvyšší vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu chce, a ustanovuje nad ním i najnižšieho z ľudí. Tento sen som videl ja, kráľ Nabuchodonozor. Teraz teda ty, ó Beltešaccar, oznám jeho výklad, pretože všetci múdri môjho kráľovstva mi nie sú schopní oznámiť výklad; ale ty si schopný, lebo je v tebe duch svätých bohov. Vtedy Daniel, ktorého meno bolo Beltešaccar, užasol na jednu hodinu a jeho myšlienky ho znepokojovali. Kráľ prehovoril a povedal: Beltešaccar, nech ťa sen ani jeho výklad neznepokojuje. Beltešaccar odpovedal a riekol: Môj pane, nech ten sen postihne tých, ktorí ťa nenávidia, a jeho výklad tvojich nepriateľov. Daniel 4:9–19.

Daniela sen a jeho výklad „znepokojujú“, lebo dokáže pochopiť, ako by sa Nebukadnesar mohol uraziť nad týmto výkladom; no keď ho Nebukadnesar povzbudí, aby hovoril, Daniel predkladá Nebukadnesarovi varovanie pred prichádzajúcim súdom. Toto varovanie pred prichádzajúcim súdom je symbolom varovania prvého anjela, ktorý prišiel v čase konca, v roku 1798.

Vtedy Daniel, ktorého meno bolo Baltazár, zostal na jednu hodinu ohromený a jeho myšlienky ho trápili. Kráľ prehovoril a riekol: Baltazár, nech ťa sen ani jeho výklad neznepokojuje. Baltazár odpovedal a riekol: Môj pane, nech ten sen postihne tých, ktorí ťa nenávidia, a jeho výklad tvojich nepriateľov. Daniel 4:19.

Daniel „zostal ohromený na jednu hodinu“. „Hodina“ je jedným z piatich výskytov slova „hodina“ v knihe Daniel a nikde inde v Starej zmluve sa nenachádza. Tu predstavuje časové obdobie, počas ktorého sa Daniel, predstavujúci „múdрых“, ktorí rozumejú vzrastu poznania, pripravuje odovzdať varovanie prvého anjela, ktoré oznamuje otvorenie vyšetrojúceho súdu 22. októbra 1844. Danielov výklad sna zahŕňa nielen oznámenie prichádzajúceho súdu, ale aj výzvu Nebúkadnecarovi, aby prestal hrešiť, čo predstavuje večné evanjelium prvého anjela. „Hodina“ by bola prorocky umiestnená do času konca, v roku 1798, keď prvý anjel vstúpil do dejín. Prvý anjel vstúpil do dejín v roku 1798, pri završení „siedmich časov“ Božej pomsty privedenej na severné kráľovstvo, ktorá sa začala v roku 723 pred Kr.

Lebo to budú dni pomsty, aby sa naplnilo všetko, čo je napísané. Ale beda tehotným ženám a tým, ktoré budú v tých dňoch dojsť! Lebo bude veľké súženie v krajine a hnev nad týmto ľudom. A padnú ostrím meča a budú odvedení do zajatia medzi všetky národy; a Jeruzalem bude pošliapavaný pohanmi, kým sa nenaplnia časy pohanov. Lukáš 21:22–24.

Nabuchodonozor mal žiť so srdcom zveri po dobu Božej pomsty, ktorá bola privedená na severné kráľovstvo Izraela, lebo Nabuchodonozor bol kráľom severu. Lukáš toto isté obdobie označuje v množnom čísle ako „časy“ („časy pohanov“), keď určuje koncový bod pošliapavania Jeruzalema.

A padnú ostrím meča a budú odvedení do zajatia medzi všetky národy; a Jeruzalem budú pošliapávať pohania, kým sa nenaplnia časy pohanov. Lukáš 21:24.

V knihe Zjavenia bolo obdobie, počas ktorého pohania pošliapávali svätýňu a zástup, jednoducho označené ako tisícdvosťdesiat rokov, lebo sa tým jednoducho zdôrazňovalo obdobie pápežského prenasledovania.

Ale nádvorie, ktoré je mimo chrámu, vynechaj a nemeraj ho, lebo je dané pohanom; a sväté mesto budú šliapať nohami štyridsať dva mesiacov. A dám moc svojim dvom svedkom, a budú prorokovať tisícdvosťdesiat dní, odiati vo vreci. Zjavenie 11:2, 3.

Výstražné posolstvo, ktoré Daniel dal Nabuchodonozorovi, predstavuje varovanie pred súdom, ktorý má prísť. Príchod tohto výstražného posolstva je symbolicky umiestnený do roku 1798, keď prišiel prvý anjel, aby varoval pred približujúcim sa vyšetrojúcim súdom. Predpovedaný súd nad Nabuchodonozorom nastal pri druhom použití slova „hodina“ v štvrtej kapitole.

Toto všetko prišlo na kráľa Nebúkadnecara. Po dvanástich mesiacoch sa prechádzal v paláci babylonského kráľovstva. Kráľ prehovoril a povedal: Či nie je toto ten veľký Babylon, ktorý som svojou mocnou silou vystaval za sídlo kráľovstva a na slávu svojej velebnosti? Kým bolo to slovo ešte v ústach kráľa, zaznel hlas z neba, ktorý hovoril: Tebe sa hovorí, kráľ Nebúkadnecar: kráľovstvo od teba odišlo. A vyženú ťa spomedzi ľudí a tvoj príbytok bude s poľnou zverou; budú ťa kŕmiť trávou ako voly a prejde ponad tebou sedem časov, kým nepoznáš, že Najvyšší vládne nad kráľovstvom ľudí a dáva ho, komu chce. V tú istú hodinu sa to slovo splnilo na Nebúkadnecarovi: bol vyhnaný spomedzi ľudí, jedol trávou ako voly a jeho telo bolo zmáčané nebeskou rosou, až kým mu nenarástli vlasy ako orlie perie a nechty ako vtáacie pazúry. Daniel 4:28–33.

Súd, ktorý bol predpovedaný, prišiel v samotnej „hodine“, keď sa srdce Nebukadnesara povýšilo v pýche. Vyšetrujúci súd, ktorý bol predpovedaný, prišiel, keď sa začala „hodina“ Božieho vyšetrujúceho súdu.

„Hodina“ Božieho súdu 22. októbra 1844 vytvorila dve triedy uctievačov, predstavené v dvanástej kapitole Daniela ako „múdri“ a „bezbožní“, ktoré boli tiež predstavené ako „múdre“ alebo „bláznivé“ v podobenstve o desiatich pannách a ktoré boli tiež predstavené ako tí, čo sú ospravedlnení vierou v druhej kapitole Habakuka, v protiklade k tým, ktorí prejavili ten istý charakter, aký mal Nebukadnesar v „hodine“, keď prišiel jeho súd.

Hľa, duša toho, kto sa povyšuje, nie je v ňom priama; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery.
Habakuk 2:4.

Dve skupiny v každej z troch línií sa zjavili, keď 22. októbra 1844 prišla „hodina“ jeho súdu, ktorú predstavuje Nebukadnesarova „hodina“ súdu. Rok 1798 bol ukončením „prvého“ rozhorčenia „siedmich časov“, keď pápežstvo prestalo prosperovať, lebo mu bola zasadená smrteľná rana.

A kráľ bude konať podľa svojej vôle; povýši sa a zvelebí sa nad každého boha a bude hovoriť podivuhodné veci proti Bohu bohov; a bude sa mu dariť, dokiaľ sa nevykoná hnev, lebo čo je určené, sa stane. Daniel 11,36.

Rok 1844 bol koncom „posledného“ rozhorčenia:

A povedal: Hľa, dám ti poznať, čo sa stane na konci hnevu; lebo v ustanovenom čase bude koniec. Daniel 8:19.

Prvé použitie slova „hodina“ v štvrtej kapitole Daniela predstavuje rok 1798; ktorý bol koncom „prvého“ Božieho rozhorčenia v trvaní „sedem časov“ proti severnému kráľovstvu Izraela; príchod posolstva prvého anjela v čase konca; a koniec Nabuchodonozorových „sedem časov“ na „konci dní“.

Druhé použitie slova „hodina“ v štvrtej kapitole knihy Daniel predstavuje rok 1844; ktorý bol koncom „posledného“ rozhorčenia „siedmich časov“ proti južnému kráľovstvu Júdu. Bol to tiež príchod vyšetrujúceho súdu a Nebukadnesarovho osobného súdu.

Prvá kapitola určuje dejiny trojstupňového procesu skúšky a vyznačuje zmocnenie posolstva prvého anjela 11. augusta 1840. Štvrtá kapitola znázorňuje príchod posolstva prvého anjela v čase konca v roku 1798 a má byť položená na prvú kapitolu. Štvrtá kapitola zdôrazňuje posolstvo prvého anjela a jeho varovanie pred blížiacim sa súdom a vyznačuje 22. október 1844 a príchod posolstva tretieho anjela.

Spoločne predstavujú začiatok nielen adventizmu, ale aj Spojených štátov. Prvé tri kapitoly sa zaoberajú aj dejinami na konci adventizmu a koncom Spojených štátov. Piata kapitola a aj svedectvo Belšaccara sú takisto v súlade s týmito prvými tromi kapitolami.

Prvá kapitola v súlade so štvrtou kapitolou predstavuje hnutie prvého anjela a dejiny obdobia, keď bola kniha Daniel v čase konca, roku 1798, odpečatená. Posolstvo, ktoré bolo vtedy odpečatené, je

symbolizované videním pri rieke Ulai, ktoré predstavuje rozmnoženie poznania obsiahnutého v siedmej, ôsmej a deviatej kapitole Daniela.

V treťom roku kraľovania kráľa Belšaccara sa ukázalo mne, Danielovi, videnie, po tom, ktoré sa mi ukázalo na začiatku. A videl som vo videní; a stalo sa, keď som videl, že som bol v Šúšane, v pevnosti, ktorá je v krajine Élá; a videl som vo videní, že som bol pri rieke Ulaj. Daniel 8:1, 2.

Prvá až tretia kapitola, zosúladené s piatou kapitolou, predstavujú pohyb tretieho anjela a dejiny obdobia, keď bola kniha Daniel v roku 1989 odpečatená. Posolstvo, ktoré bolo vtedy odpečatené, je symbolizované videním rieky Hiddekel, ktoré predstavuje vzrast poznania obsiahnutého v desiatej, jedenástej a dvanástej kapitole.

A dvadsiateho štvrtého dňa prvého mesiaca, keď som bol pri brehu veľkej rieky, totiž Hidekelu. Daniel 10:4.

V ďalšom článku budeme pokračovať v úvahe o línii Nebukadnesara a Belšaccara.

„Je potrebné omnoho dôkladnejšie študovať Božie slovo. Osobitne si Daniel a Zjavenie zasluhujú pozornosť ako nikdy predtým v dejinách nášho diela. V niektorých smeroch môžeme mať menej čo povedať o rímskej moci a pápežstve, ale mali by sme upriamiť pozornosť na to, čo proroci a apoštoli napísali pod vnuknutím Ducha Božieho. Duch Svätý tak usporiadal veci, ako pri daní proroctva, tak aj v zobrazených udalostiach, aby učil, že ľudský činiteľ má zostať mimo dohľadu, ukrytý v Kristovi, a že Pán Boh nebies a Jeho zákon majú byť vyvýšení.“

„Čítajte knihu Daniel. Vybavte si, bod po bode, dejiny kráľovstiev, ktoré sú tam znázornené. Hľadte na štátnikov, rady, mocné vojská a vidzte, ako Boh pôsobil, aby pokoril pýchu ľudí a zvrhol ľudskú slávu do prachu. Jedine Boh je predstavený ako veľký. V prorokovom videní je videný, ako zhadzuje jedného mocného panovníka a ustanovuje druhého. Je zjavený ako Vládca vesmíru, ktorý sa chystá ustanoviť svoje večné kráľovstvo — Starodávny dní, živý Boh, Prameň všetkej múdrosti, Vládca prítomnosti, Zjavovateľ budúcnosti. Čítajte a pochopte, aký biedny, aký krehký, aký krátkoveký, aký blúdiaci, aký vinný je človek, keď pozdvihuje svoju dušu k márnosti.“

„Duch Svätý nás prostredníctvom Izaiáša upriamuje na Boha, živého Boha, ako na hlavný predmet pozornosti — na Boha, ako je zjavený v Kristovi. „Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; a vláda bude na jeho pleci; a jeho meno bude: Predivný Radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja“ [Izaiáš 9:6].“

„Svetlo, ktoré Daniel prijal priamo od Boha, bolo dané zvlášť pre tieto posledné dni. Videnia, ktoré videl na brehoch Ulaja a Hiddekelu, veľkých riek Šineára, sa teraz naplňajú a všetky predpovedané udalosti čoskoro dôjdu svojho splnenia.

„Uvažujte o okolnostiach židovského národa v čase, keď boli dané Danielove proroctvá. Izraeliti boli v zajatí, ich chrám bol zničený a chrámová služba prerušená. Ich náboženstvo sa sústreďovalo na obrady obetného systému. Vonkajším formám prisúdili rozhodujúci význam, zatiaľ čo stratili ducha pravého uctievania. Ich bohoslužby boli skazené tradíciami a

praktikami pohanstva a pri vykonávaní obetných obradov nevideli za tieň k podstate. Nerozoznali Krista, pravú obeť za hriechy ľudí. Pán pôsobil tak, aby bol ľud odvedený do zajatia a aby bola chrámová služba prerušená, aby sa vonkajšie obrady nestali úplným súhrnom ich náboženstva. Ich zásady a zvyklosti museli byť očistené od pohanstva. Obradná služba prestala, aby mohla byť oživená služba srdca. Vonkajšia sláva bola odňatá, aby sa mohlo zjaviť duchovné.“ Manuscript Releases, zväzok 16, 333, 334.